

СТАНОВИЩЕ

Относно: хабилитационен труд на ас. д-р ЛЮБОМИЛ ДРАГАНОВ

от проф. СВЕТОЗАР БЕНЧЕВ

На обявения в ДВ, брой 21 от 15.03.2022 г., конкурс за „доцент по Стенопис и Живопис“, се е явил един кандидат – ас. д-р Любомил Драганов.

След разглеждане на приложените документи, става ясно, че кандидата отговаря на необходимите индивидуални наукометрични показатели, както и минимум изисквани точки по групи показатели за различните научни степени и академични длъжности.

Приложени за справка са цитиранията с пълно библиографско описание на цитираните и цитиращите публикации/респективно на рецензираните и рецензиращите публикации/, както и по показатели свързани с учебната дейност, научно-изследователската дейност и за създаване на произведения на изкуството.

Творческа биография на кандидата

Завършил ССХУ за изящни изкуства „Илия Петров“ – София през 1988 год., специалност „Стенопис“ в НХА през 1998 год. /магистър/ и защитил научна и образователна степен доктор през 2021 год., асистент д-р Любомил Драганов притежава необходимата квалификация за конкурсната длъжност.

От 1999 г. до 2016 г. – до заемането на редовно асистентско място в НХА преподава като хоноруван по „Компютърна графика“, „Цифрова фотография“, „Компютърно проектиране в стенописа“ в НХА, ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“ – като старши асистент в катедра „Стенопис“ Нов Български университет.

През тази 23-годишна преподавателска дейност, асистент д-р Любомил Драганов е обучавал поколения студенти, ръководил е студентски практики и изпълнение на стенописи, както в сакрални, така и в обществени обекти..

Кандидатът се ползва със заслужен авторитет и сред студентите и в професионалните и академични среди. Ненапрасно е избран за член на АС на НХА, член на ФС на ФИИ, член на СБХ, както и на управителния съвет на Фондация „Св. Пимен Зографски“ – НХА.

Творческата справка показва многобройни участия в общи изложби и проекти – международни и в България, няколко самостоятелни изложби /последната в престижната галерия „Академия“ през 2020 г./, реализирани над 15 авторски стенописи в църкви, параклиси, етнографски комплекси и частни домове.

Участва в дизайна и разработката на мултимедийна библиотека „Виртуална енциклопедия на българската иконография“ „Мултимедийна цифрова библиотека „Календар на светците“, „Фолклорна цифрова библиотека“.

В хабилитационния си труд ас. д-р Любомил Драганов представя два раздела: „Адаптация на авторството в църковната стенопис. Пространство., композиция, архитектуроника“, както и свободни творби реализирани в различни материали.

Много сериозни заявки за собствено творческо присъствие в рамките на църковния канон – поведение характерно за съвременния творец, желаещ да остави своя личен почерк и подпис дори в сакралната живопис, Драганов демонстрира в изписването на църквата „Св.св. Кирил и Методий“ в с. Балканци.

Както авторът отбелязва в своето изложение: „При изграждането на цялостната монументална декорация на храмовото пространство, ..за мен е важна възможността авторски да разчупя схемата. Показвам как иконописта се среща със стенописта и как базовите познания, получени в специалност „Стенопис“, относно стилизация, ритъм, архитектуроника, синтез, могат да се адаптират към храмовото пространство“.

И по нататък: „Характерът на изображенията носи човешка специфика, смесвам светското и религиозното, така да се получава ползотворна симбиоза в границите на допустимото“. Тези възгледи са блестящо демонстрирани при създаването на образите на Св. Кирил и Св. Методий, като при образа на св. Кирил могат да бъдат разпознати чертите на автора. Не зная дали се лъжа, но в образа на Св. Методий, също може да бъде разпознат състарения лик на Драганов, по този начин усещането е, че авторът води задочен диалог със себе си.

Особено сполучливи са образите на Св. Георги и Св. Димитър, които в стилистиката на една преднамерена статичност, чрез жестовете на ръцете, кръстосването на копията, лъка и драпериите получават вътрешен ритъм и сложно пластично решение. Декоративната орнаментална рамка допълва, завършва и обогатява централните образи, присъствайки активно, но без да се конфронтира с изобразените светци.

Тази своеобразна йерархия на изразните средства, някои наложени от канона, но други изцяло авторски осмислени са характерен белег в реализираните от Драганов стенописи.

Що се отнася до втората част от хабилитационния труд, в свободните работи на кандидата, реализирани предимно в техниката на акварела, отново може да се открие солидна композиционна схема. Тя превръщаща привидно случайните и хаотични елементи в пространство, сложно комуникиращо със зрителя, подканящи го сякаш да се потопи в дълбочината и ритъма, в богатството на тонални и цветови нюанси, подчинени на една цялостна идея.

Бих отличил творбите репродуцирани на стр. 27 и 31, стр. 37 и стр. 57, а в разтвора на стр. 34-35 бихме могли да проследим логическата и композиционна структура подпомогната

от познанията на Драганов в областта на компютърното проектиране. Трябва да се отбележи, че завършените работи са далеч от механичното и дистанцирано отношение на една творба направена от компютър, напротив те носят емоция и индивидуалност.

Като цяло пред нас са творбите на изграден автор, чието прерастване е закъсняло във времето, поради редица обстоятелства, но който категорично, убедително и със собствена физиономия присъства в българското изкуство и сред академичните среди.

С пълна убеденост бих препоръчал на Уважаемото Научно жури да присъди на ас. д-р Любомил Драганов академична длъжност „Доцент по Стенопис“ и „Живопис“ Към катедра „Стенопис“ при НХА.

С уважение:

/проф. Светозар Бенчев/